

Siyasi partilerin kuruluş amaçları iktidar olmaktır. İktidar olmanın amacı ise ülkenin kalkınmışlık seviyesini yükseltmek, vatandaşları daha müreffeh kılmaktır. Daha eğitilmiş, daha bilgili, daha özgür, daha bağımsız, daha saygın bir toplum oluşturmak için çaba sarfetmektir. Son tahlilde her bireyin daha mutlu olmasını sağlamaktır. Yine her siyasi parti, vatanın bölünmez bütünlüğü gibi devletin bekasını ilgilendiren konularda, aynı duyarlılığı göstermek durumundadır.

Temel bir varsayım olarak şunu kabul edelim; Siyasi partilerin nihai amacı topluma hizmettir ve bu hizmet toplumdaki her bireyin yararına göre şekillenecektir.

Haziran seçimleri ile Meclis'e giren dört partinin de nihai amaçlarının bunlar ve daha fazlası olduğunu düşünmek isterdim.

Peki, partilerin birbirlerinden bu kadar farklı görünmesinin altında hangi sebepler yatıyor? Bunu yöntem farklılıkları olarak açıklamak yeterli mi?

Toplumsal koşullar ve talepler partilerin doğmasına, büyümesine ya da yok olmasına sebep olur. Dolayısıyla, partilerin değerler dizisi, varlık nedenleri ile oluşuyor ve siyasiler buna göre hedef belirliyorlar. Meclis'teki dört partiye bakarak bunu anlamak mümkün.

Doksan küsur yıllık parti olan CHP'nin hangi şartlarda ve ne amaçla kurulduğunu hatırlayalım. 1969'da siyasi tarihimize giren MHP'nin savuna geldiği temel ilkeleri düşünelim. AKP kurucularının ortaya koydukları tezlerle, hangi kitleleri harekete geçirdikleri ve destek aldıkları ise ortada. Beklemedikleri kadar seçmen desteğini alan HDP'nin hangi söylemlerle yola çıktığı ise bilinen bir gerçek.

Hülasa, kadına bakıştan eğitime, dış politikadan devlet anlayışına kadar pek çok konuda partilerin farklı yaklaşımları, yukarıdaki temel varsayımımızla örtüşmüyor.

Mesela; Partilerden biri "özgür birey yetiştireceğim." derken diğeri "özgürlük ancak inançlı nesillerle olur." diyor. Bir diğeri ise "hiçbir şeyi karıştırmayalım" düşüncesinde. Veya bir parti "Bu toplumda din hizmeti ancak Diyanet kurumuyla verilir" iddiasıyla yola çıkarken, diğeri "Diyanetin kaldırılması gerekir ya da özerkleştirilmeli" anlayışında. Diğer taraftan "Alevilerin hakları ne olacak?" itirazı söz konusu. Ya da bir parti "Biz bir milletiz, bölünmeyiz, parçalanmayız." derken, bir diğeri "Hayır biz bir millet değiliz" farklı haklar, "propagandasıyla seçmenine ulaşmakta.

Şimdi soralım; Vatanın bölünmezliği, milletin birliği gibi temel konularda asla taviz vermeyecek bir parti konumundaki MHP ile HDP bir koalisyon içinde olabilir mi?

Ya da AKP'nin Sünni odaklı söylemi CHP'yi ne kadar tatmin edecektir? Veya Diyanet üzerinde yapılacak düzenlemeler AKP seçmenini nasıl etkiler? Devletin üniter yapısı, başkanlık sistemi ve Kürk açılımı konularında partilerin taban tabana zıt görüşleri olduğu ise malumun ilanı.

Diğer taraftan on beş yıl boyunca iktidarda olan ve haklarında pek çok iddia olan yolsuzluk, rüşvet gibi-partiyle, nasıl bir koalisyon oluşturulacak. Her üç partinin de millete verdiği sözler ortada; etik problematik bir konu olarak karşımıza çıkan bu soru, parti liderlerinin ve kurumlarının ahlaki duruşlarını da ortaya koyacaktır.

Siyasi partiler, belirli etnik kökenlerin ve mezheplerin temsilcisi asla olamazlar. Varlık sebepleri olarak gördükleri ve temsil ettikleri zümrelerin çıkarlarını muhafaza etmek söylemi ve politikaları tüm ülke vatandaşlarını kapsayacak şekilde dönüştürülmediği sürece yukarıda belirttiğimiz nihai amaç gerçekleşemez.

Kalın sağlıcakla!